

paa ny at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvilje. Jeg haaber, at det maa blive behandlet med samme Velvilje senere, saa at vi snarest kunne være i Stand til at faa noget ud af Sagen.

K. Kristiansen: Efter de Udtalelser, der forleden fremkom fra den ærede Indenrigsminister om dette Lovforslag, er der næppe stor Udsigt til, at der vil komme noget ud af det, men da den ærede Minister dog udtalte, at der er store Mangler i den bestaaende Lov, og Mangler, som han ønskede at faa afhjulpne, kunde det maaske alligevel være, at der kunde opnaas Enighed om at faa nogle af disse Mangler afhjulpne. At Loven trænger til Ændringer, have jo alle Talere, selv det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (C. Ravn), indrømmet, og jeg antager ogsaa, at vi kunne blive enige om at indføre forskellige af de i Lovforslaget foreslaaede Forandringer. Men det, som for mig er Hovedsagen, at faa faste Regler for Understøttelsessummerne, er jeg bange for er det, der vil volde størst Vanskelighed at enes om.

Jeg mener, som jeg for Resten forleden berørte, at selv om de i Lovforslaget foreslaaede Regler bleve vedtagne, vilde vi ikke derved være komne bort fra Skønnet. Der er jo derved kun overladt Sogneraadene nogle flere Satser at vælge imellem efter eget Forgodtbefindende, men den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte jo ogsaa nu, at han var villig til en Forhandling om Forandring i disse Regler. Det, jeg ønsker, er at faa indført faste Regler om bestemte Ydelser, som de gamle kunne hæve som deres Ret, Understøttelser, som Sogneraadene ikke kunne gaa under, og disse Understøttelser burde efter min Mening være stigende med Alderen saaledes, at der f. Eks. blev fastsat en bestemt Sum for dem, der vare mellem 60 og 65 Aar, en noget højere Sum for dem, der ere mellem 65 og 70 Aar, og saaledes videre stigende op til 80 Aar. Ligeledes bør der — hvad der ogsaa er taget Hensyn til i Forslaget — fastsættes forskellige Ydelser for enlige Personer og Familieforsørgere samt for dem, der bo paa Landet, og for dem, der bo i Byerne, men de efter disse Regler fastsatte Summer skulde de gamle kunne komme og hæve som deres Ret, og fra disse Summer mener jeg ikke, at nogen Arbejdsfortjeneste burde drages. Hvad de gamle fortjene ved deres legemlige Arbejde, skal være deres eget og ikke som nu gaa ind i Kommunekasserne. Nu

er Forholdet netop saaledes, at naar de gamle trængende komme til Sogneraadene og anmode om Understøttelse efter Alderdomsforsørgelsesloven, skønne Sogneraadene baade over, hvor stor Trangen er, og over, hvad vedkommende fortjener, og saa drage de denne Arbejdsfortjeneste fra, hvad de ellers vilde have givet ham. Derved gaar altsaa de gamles Arbejdsfortjeneste indirekte ind i Kommunekasserne, og det gør, at de, som arbejde, som slide, faa lidt eller ingen Ting efter den nugældende Lov, medens de, som lade fem være lige og ikke bryde sig om at skaffe sig Arbejde, skulle, som der staar i Loven, have, hvad de trænge til. At dette Forhold virker sløvende paa de gamles Virkelyst, Arbejdsydelse, er indlysende, og derfor kan jeg saa godt forstaa, hvad vi ogsaa have flere og flere Eksempler paa, at de gamle trængende, naar de komme op i 60 Aars Alderen, sige: Nu ville vi ikke tage os mere Arbejde paa, for det kan jo ikke hjælpe, os noget, idet al den Arbejdsfortjeneste, som vi have, af Sogneraadet bliver draget fra vor Alderdomsunderstøttelse. Jeg mener derfor, at vi skulle have faste Summer indførte i Stedet for det Skøn, vi nu have.

Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds antog, at Sogneraadene i det hele gave de trængende ordentlige Understøttelser, skal jeg tillade mig at fremdrage nogle Eksempler paa disse Ydelser. I Begyndelsen af 1894 tillod jeg mig at sende Anmodning omkring til forskellige Sogneraad i Jylland om at tilstille mig Afskrift af deres Alderdomsunderstøttelsesregnskaber, og jeg fik ogsaa saadanne Regnskaber tilstillede bl. a. fra et Sogneraad i det Amt, hvor det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds er Amtsraadsmedlem. Jeg fremdrager ikke dette Sogneraad, fordi det giver lavere Understøttelse end andre Sogneraad, nej, jeg kunde fremdrage Eksempler paa Understøttelser, der ere endnu lavere, men jeg fremdrager det, fordi det netop maa være Summer, som det ærede Medlem for Viborg er kendt med, thi efter den Andel, han har haft i Lovens Tilblivelse, er jeg overbevist om, at han har interesseret sig for og haft sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorledes Loven er benyttet af de Sogneraad, han som Amtsraadsmedlem har Tilsyn med. Det højeste Beløb, der i dette Sogneraad ydes, er til en Mand paa 73 Aar med en Kone paa 74 Aar. Han er Indsiddet og ejer ikke nogen kontant Formue, hans Løsøre er af Sogneraadet